

nöbetler, yurtdışındaki meslektaşlarına kıyasla çok daha düşük ücretle çalıştırılma, mobbinge uğrama, şiddete maruz kalma, arşiv taraması nedeniyle işe başlatılmama, KHK ile işten atılma ve gelecek kaygısı gibi nedenlerle Türkiye'yi terk etmek isteyen hekim sayısı katlanarak artmaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) kriterlerine göre günde en fazla 20 hasta bakılması gerekirken, Türkiye'de günde 110 hasta bakan hekimler bulunmaktadır. Sağlık alanındaki iş yoğunluğu nedeniyle hekimlerde tükenmişlik sendromu yüksek oranda görülmektedir. Ciddi hekim ihtiyacına rağmen arşiv taraması adı altında binlerce tıp fakültesi mezunu hekime başlamak için bekletilmektedir. Son yıllarda KHK ile işine son verilen yüzlerce hekim bulunmakta, parçalanmış aileleri ile nitelikli bir eğitime sahip olan bu insanlar açlık sınırının altında yaşamaya mecbur bırakılmaktadır. Hem kamu hem de özel sektörde ücret düşüklüğü dışında güvencesiz çalışma söz konusudur. Asistanlar eğitim almaktan ziyade yoğun hizmet sunan kişilere dönüştürülerek insanlık dışı çalışma koşullarıyla karşı karşıya bırakılmakta, yıpratılmaktadır. En son Rümeysa Şen 36 saatlik nöbet sonrası yorgunluğu nedeniyle trafik kazası geçirerek yaşamını yitirmiştir.

TÜİK verilerine göre % 36 olan enflasyonun gerçek anlamda % 60'nin üzerine çıktığı, açlık sınırının 4.013 yoksulluk sınırının 13.073 TL olduğu şartlarda sağlık emekçileri geçinememekte, nitelikli emeğin ağır çalışma koşullarının karşılığını maalesef alamamaktadır.

Bugün hastanın müşteri olarak algılandığı, sağlığın ticari bir metaya dönüştürüldüğü neo-liberal politikalar neticesinde sağlıkta dönüşüm programı adı altındaki performans sistemi sağlık alanını uzun yıllardır sağlıkta adım adım yaratılan çöküşe sürüklemiştir. Sağlığa 5 dakikada üretililecek bir meta olarak bakan sistem, hekimlik değerlerinin yok sayılması, bilimin değil ekonomik çıkarların ön plana koyulması; sağlığın, sağlık emekçilerinin önemini görmezden gelen anlayış sorunların temelini oluşturmaktadır. Ekonomik krizin ve bu değersizleştirmenin sonucu olarak yoksullaşma, sağlık emekçilerini artık çalışamaz hale getirmiş, başka arayışlara itmiştir. Tüm sağlık emekçileri ağır çalışma koşulları, uzun nöbetler, eksik istihdam, sağlıkta şiddet, özlük haklarının aşındırılması ve yoksulluk sınırının da altında kalan düşük aylık gelir nedeniyle zor durumdadır. Tüm sağlık emekçileri 'Geçinemiyoruz' diye haykırmaktadır.

Sağlık emekçilerinin yıllardır görmezden gelinen temel talepleri şu şekildedir;

- Sağlık hizmeti verilen kamu ve özel işyerlerinde çalışan personelin tamamının yararlandırıldığı "COVID-19 Sağlık Çalışanları Meslek Hastalığı Yasası"
- Caydırıcı ölçülerde "Sağlıkta Şiddet Yasası"
- Tüm sağlık emekçileri için insanca yaşayabilecekleri emekliliğe yansıyan temel ücret. Ekonomik ve özlük hakları ile ilgili yeni yasa. Ücretlerine gerçek enflasyon dikkate alınarak yoksulluk sınırının iki katından az olmayan zam

- Çalışma koşullarının iyileştirilmesi, İş sağlığı ve güvenliği hizmetinden yararlanma, İnsanca çalışma süreleri
- Arşiv taramasından vazgeçilmesi. Hukuksuz KHK, güvenlik soruşturmaları, arşiv taramalarıyla çalışma ve eğitim hakları ellerinden alınan sağlık emekçileri, uğradıkları zararlar karşılanarak görevlerine dönmesi
- Sağlıkta dönüşüm programının getirdiği performans sisteminden vazgeçilmesi
- Eşit işe eşit ücretin sağlanması
- Güvenceli ve kadrolu istihdam. Özgürce örgütlenme hakları
- Yeterli ve herkesin eşit yararlandığı hizmet içi eğitim
- Yöneticilik kadrolarının liyakate dayalı belirlenmesi
- Yıpranma Payının artırılması
- Tıp, Hemşirelik, Eczacılık, Sağlık Meslek Okullarında görev yapan hocaların sağlık alanları dışından getirilmesinin önüne geçilmesi

Türkiye’de sağlık emekçilerinin mevcut sorunları son derece vahim boyutlara ulaşmış olup aynı zamanda halk sağlığını da tehdit eder hale gelmiştir. İlgili meslek örgütleri/odaları, derneklerin de önerileri alınarak sağlık alanında çalışan tüm sağlık emekçilerinin talepleri doğrultusunda beyin göçünün de önüne geçebilecek, sağlık alanında ki sorunların tümüne çözüm olabilecek somut adımların atılması, yaşanan ciddi mağduriyetlerin ortadan kaldırılması amacıyla Meclis araştırması açılması elzemdir.

1	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	T. Hattin
2	SAİT DEDE	HAKKARİ	S. Dede
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	G. Kulu
4	KEMAL PEKÖZ	ADANA	K. Peköz
6	OYA ERSOY	İSTANBUL	O. Ersoy
7	NURAN İMİR	ŞIRNAK	N. İmir
8	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	A. Önlü
9	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	H. Kaçmaz
10	REMZİYE TOSUN	DİYARBAKIR	R. Tosun
11	RİDVAN TURAN	MERSİN	R. Turan
12	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	A. Koç
13	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	Ö. Öcalan
14	MUAZZEZ ORHAN IŞIK	VAN	M. Orhan Işık
15	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	E. Aydemir
16	ZEYNEL ÖZEN	İSTANBUL	Z. Özen
17	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	D. Canbaz Kaya
18	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	H. Özgüneş
19	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	M. Çepni
20	ALİ KENANOĞLU	İSTANBUL	A. Kenanoğlu